

Sygnatura akt VI Ka 193/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **8 czerwca 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Krzysztof Ficek

Protokolant Aleksandra Pawłowska

przy udziale Beaty Huras Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2020 r.

sprawy **M. N.** ur. (...) w Z.

syna J. i B.

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 3 stycznia 2020 r. sygnatura akt II K 925/18

art.437 kpk, art.438 kpk i art.635 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w punkcie 1. uchyla rozstrzygnięcie o karze grzywny i na podstawie art.178a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- na podstawie art.69 § 1 kk i art.70 § 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie wyżej orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat,

- na podstawie art.71 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,

- w punkcie 2 podwyższa do 5 (pięciu) lat wymiar środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

- na podstawie art.43b kk orzeka o podaniu wyroku do publicznej wiadomości przez jego publikację na stronie internetowej Komendy Wojewódzkiej Policji w K. przez okres 2 (dwóch) miesięcy;

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 (dwudziestu) złotych i wymierza mu jedną opłatę za obie instancje w wysokości 320 (trzystu dwudziestu) złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 193/20		
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2			
1CZĘŚĆ WSTĘPNA				
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji				
wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 3 stycznia 2020 roku sygn. akt II K 925/18				
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację				
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego				
# oskarżyciel posiłkowy				
# oskarżyciel prywatny				
# obrońca				

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		

0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. N.	choroba żony oskarżonego i jej śmierć w dniu (...)	Doku-mentacja medyczna i odpis skrócony aktu zgonu	k.210
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
<p>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
2.1.1.1.	dokumentacja medyczna i odpis skrócony aktu zgonu	wiarygodność dokumentów nie budzi wątpliwości; mimo tego okoliczności z nich wynikające, nie dotyczące bezpośrednio zdarzenia, a także nieusprawiedliwiający wysoce naganne zachowanie oskarżonego, nie mogły wpłynąć na uznanie zasadności apelacji wniesionej przez obrońcę		
<p>1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>				

Lp.	Zarzut			
3.1.	<p>błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość jego czynu były wyższe niż nieznacne, podczas gdy właściwa analiza elementów podmiotowych i przedmiotowych czynu, a zwłaszcza sposobu i okoliczności popełnienia czynu, prowadzi do wniosku, że zarówno wina oskarżonego, jak i społeczna szkodliwość czynu były nieznacne, a zatem, że w niniejszej sprawie wobec ziszczenia się pozostałych przesłanek, zachodziły podstawy do warunkowego umorzenia postępowania względem oskarżonego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo				

zasadny albo niezasadny		
<p>Zachowanie oskarżonego z całą pewnością nie można uznać za społecznie szkodliwie w stopniu nieznacznym. Tak samo nie można też ocenić jego zawinienia. Stopień społecznej szkodliwości i winy były bardzo wysokie. Świadczą o tym następujące okoliczności:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bardzo wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego, wielokrotnie przekraczający ustawowe minimum (badanie wykazało od 1,29 mg/l do 1,41 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czyli prawie trzy promile), - oskarżony był tak pijany, że po wyjściu z samochodu zataczał się, chwiejnym krokiem skierował się do sklepu, - upośledzone były nie tylko jego zdolności ruchowe, ale i decyzyjne - po wejściu do sklepu niczego nie kupił, udał się z powrotem do samochodu,		

chciał odjechać i tylko interwencja świadka, który wyciągnął kluczyki ze stacyjki zapobiegła dalszej jeździe oskarżonego,

- zdarzenie miało miejsce o godzinie 9:30, oskarżony poruszał się drogą przelotową, o dużym natężeniu ruchu, w okolicy odbywał się nie tylko ruch pojazdów, ale i rowerzystów oraz pieszych, w tym dzieci (świadek M. M. przyjechał pod sklep z dziećmi na rowerach), poruszał się drogą pozbawioną chodnika.

W okoliczności znacznego upojenia alkoholowego oskarżony stworzył bardzo wysokie realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu. W tej sytuacji na dalszy plan schodzi twierdzenie wyrażone w apelacji (zresztą niczym nieoparte, gdyż M. N. nie przyznał się do winy i odmówił złożenia wyjaśnień, a na rozprawę się nie stawił), że oskarżony przejechał krótki odcinek drogi. Żadnego wpływu na ocenę stopnia

zawinienia
oskarżonego i
społecznej
szkodliwości czynu
nie ma choroba żony
oskarżonego czy też
jego uzależnienie
od alkoholu. W
przypadku
przestępstwa z
art.178a § 1 kk
stopień
nietrzeźwości
sprawcy jest
zasadniczym
wyznacznikiem
szkodliwości
społecznej czynu.
Za oderwane od
realiów sprawy
należy natomiast
uznać twierdzenie
obrony, że stopień
winy oskarżonego
nie odbiega od
typowego stopnia
winy dla tego
typu przestępstw. Z
pełną świadomością
swojej nietrzeźwości
oskarżony pojechał
samochodem do
sklepu. Żadnych
wątpliwości w tym
względzie nie
nasuwa opinia
sądowo-
psychiatryczna
dotycząca
oskarżonego (k.148).
Przy stwierdzonym
stanie nietrzeźwości
nie sposób zgodzić
się z obrońcą, że
zdarzenie z udziałem
oskarżonego
"podyktowane było
błędą decyzją co do
możliwości
prowadzenia

pojazdu" (k.189).
Zatem społeczna
szkodliwość czynu
i wina oskarżonego
wykluczają
warunkowe
umorzenie
postępowania. W
konsekwencji bez
znaczenia dla
postulowanego
rozstrzygnięcia ma
niekaralność
oskarżonego,
ustabilizowany tryb
życia, podjęcie
leczenia
odwykowego i jego
wiek. Incydentalny
charakter
przestępczego
zachowania, przy
bardzo wysokim
stopniu
nietrzeźwości, nie
przemawia także
za warunkowym
umorzenie
postępowania.

Bez znaczenia
pozostaje
przytoczona w
apelacji przez
obrońcę statystyka
dotycząca udziału
nietrzeźwych
uczestników ruchu
drogowego w
wypadkach
drogowych. W
apelacji znajdują się
też rozważania na
temat: art.115 §
2 kk (elementy
wyznaczające
społeczną
szkodliwość czynu),
jak doktryna i
orzecznictwo

<p>rozstrzygnęły co należy uwzględnić przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu (elementy podmiotowe i przedmiotowe), konieczności wystąpienia po stronie sprawcy pozytywnej prognozy społecznej, by było możliwe warunkowe umorzenie postępowania. W zderzeniu z realiami sprawy mają te wywody czysto teoretyczny charakter.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmiana zaskarżonego wyroku i warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego w oparciu o art.66 § 1 kk i art.67 § 2 kk na okres dwóch lat, orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów na okres 1 roku oraz orzeczenie wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 3000 złotych</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Niezasadność zarzutu czyni niezasadnym wniosek.				
3.2.	<p>rażąca niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego za popełniony czyn, wyrażająca się w orzeczeniu samoistnej grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 złotych oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat, a także braku orzeczenia środka karnego w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości, w sytuacji gdy całokształt okoliczności przedmiotowych i podmiotowych przypisanego oskarżonemu czynu prowadzi do wniosku, że kara oraz środek karny w tym wymiarze</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	nie uwzględniają stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz nie realizują celów prewencji indywidualnej i generalnej			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>Zarzut apelacji prokuratora okazał się zasadny. Orzeczone przez Sąd Rejonowy: samoistna kara grzywny i zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na 4 lata, nie są ani adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu, ani nie realizują celów prewencji indywidualnej i generalnej. Faktem jest, że oskarżony nie był do tej pory karany, prowadzi ustabilizowany tryb życia i podjął leczenie odwykowe, ale okoliczności popełnionego przez niego przestępstwa - szczegółowo przeanalizowane powyżej Lp. 3.1. - przemawiają</p>				

przeciwko karze
samoistnej grzywny
jako rażąco
niewspółmiernej i 4
letniemu zakazowi
prowadzenia
wszelkich pojazdów
mechanicznych w
ruchu lądowym.
Okoliczności
niekorzystne dla
oskarżonego
przeważają nad
łagodzącymi. Tym
drugim Sąd
Rejonowy nadał
zbyt dużą wagę.
Jednocześnie
okoliczności
korzystne dla M. N.
były wystarczające,
by zmieniając karę
na 6 miesięcy
pozbawienia
wolności jej
wykonanie
warunkowo
zawiesić. Z uwagi
na bardzo duży
stan nietrzeźwości
oskarżonego
uzasadnione było też
podanie wyroku do
publicznej
wiadomości.
Zadecydował o tym
względ na społeczne
oddziaływanie
skazania. Za celowe
uznano też
orzeczenie grzywny
obok kary
pozbawienia
wolności w
zawieszeniu. Ma
rację prokurator, że
kara orzeczona przez
Sąd I instancji
nie realizuje również
w wystarczającym

<p>stopniu celów wychowawczych i zapobiegawczych, jakie powinna osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz nie będzie odpowiednio kształtować świadomości prawnej społeczeństwa. Zgodzić się też trzeba i z tym, że mogłaby wywołać przeświadczenie o łagodnym traktowaniu przez wymiar sprawiedliwości sprawców przestępstw kierowania pojazdami w stanie nietrzeźwości.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez orzeczenie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, a także środków karnych zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat oraz podania wyroku do publicznej wiadomości, przez jego publikację na stronie internetowej Komendy Wojewódzkiej Policji w K. przez okres 2 miesięcy</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>W przeważającym zakresie wniosek apelacji uznano za zasadny. Było to wynikiem podzielenia zarzutu apelacji. Jedynie Sąd Okręgowy nie zgodził się z oskarżycielem odnośnie ustalenia wysokości stawki dziennej grzywny na 10 złotych. Pamiętać trzeba, że sąd odwoławczy nie jest związany wnioskiem środka odwoławczego. Apelacja prokuratora została wniesiona na niekorzyść oskarżonego. W zaskarżonym wyroku wysokość stawki dziennej grzywny ustalono na 40 złotych. Oskarżony jest</p>			

<p>emerytem. Podał, że otrzymuje emeryturę w wysokości 2600 złotych, ma też majątek, prowadzi także działalność gospodarczą. Dlatego ustalenie wysokości stawki dziennej na kwotę najniższą przewidzianą Kodeksem karnym nie zostało uwzględnione.</p>			
<p>1OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>			
<p>1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>			
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>		
<p>wina i sprawstwo oskarżonego, orzeczenie wobec niego świadczenia</p>			

pieniężnego, zaliczenie na poczet zakazu zatrzymania prawa jazdy		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Popelnienie przestępstwa przez oskarżonego nie było kwestionowane. Wynika ono z zeznań świadka M. M., monitoringu oraz badania stanu nietrzeźwości M. N.. Sąd Rejonowy należycie ocenił winę i społeczną szkodliwość przypisanego czynu. Oparł się też w tym względzie na opinii sądowo- psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego, sporządzonej w toku postępowania sądowego. Rozstrzygnięcie oparte o art.43a § 2 kk jest obowiązkowe w razie przypisania przestępstwa z art.178a § 1 kk. Świadczenie pieniężne zostało orzeczone w minimalnej wysokości. W dniu zdarzenia oskarżonemu zatrzymano prawo jazdy i stąd konieczność zaliczenia od dnia 18 sierpnia 2018		

roku zatrzymania tego dokumentu na poczet zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
rozstrzygnięcie o karze i środkach karnych		
Zwięźle o powodach zmiany		
Powody zmiany zostały podane Lp. 3.2. Mając to na uwadze Sąd Okręgowy orzekł karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Na podstawie art.71 § 1 kk orzekł karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych każda po 20 złotych. Podwyższył do 5 lat wymiar środka karnego i orzekł o podaniu wyroku do publicznej wiadomości przez		

jego publikację na stronie internetowej KWP w K. przez okres 2 miesięcy. Tak orzeczona kara jako całość nie przekracza stopnia winy oskarżonego, uwzględnia stopień społecznej szkodliwości przestępstwa popełnionego przez niego i powinna powstrzymać oskarżonego od popełnienia przestępstwa w przyszłości, zmienić jego zachowanie, a także ukształtować społeczne przekonanie o właściwej reakcji sądu na popełniane nagminnie przestępstwa prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości, zwłaszcza przez tych kierowców, których stan nietrzeźwości jest porażający i wyłącza wszelką kontrolę nad tym co się wokół dzieje.

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa

prawna uchylenia				
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.		
Zwiężle o powodach uchylenia				
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.		
Zwiężle o powodach uchylenia				
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.		
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia				
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.		
Zwiężle o powodach uchylenia				
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania				

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		
1Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		
punkt 3	konsekwencją nieuwzględnienia apelacji obrońcy oskarżonego oraz uwzględnienia apelacji prokuratora wniesionej na niekorzyść oskarżonego było obciążenie M. N. wydatkami postępowania odwoławczego oraz jedną opłatą za obie instancje wymierzoną od kary ukształtowanej wyrokiem Sądu Okręgowego		
1PODPIS			

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kara		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	ustalenie, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość jego czynu były wyższe niż nieznaczne		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana